

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 300
din 21.05. 2008

Dosar nr: 749/2007

Petiția nr: 16.539 din data de 23.11.2007.

I .Petent: I C și L I cu domiciliul ales în

II.2. Reclamat

Ministerul Justiției cu sediul în București, str. Apollodor, nr. 17, sect.5.

Obiect:

Prevederi discriminatorii cuprinse în Ordinul ministrului justiției nr. 1918/C/2007 și în Hotărârea Ministerului Justiției nr. 102511/2007, referitoare la acordarea sporurilor prevăzute pentru judecătorii delegați.

III. Procedura de citare.

Prin emiterea citației cu nr. 2122 din data de 31 01 2008, pentru data de 06.03.2008 și 5198/04.04.2008 pentru data de 08.05.2008 au fost îndeplinite cerințele legale.

La termenul fixat nu s-au prezentat părțile.

IV. Susținerile părților

A. Petenții, I C și L I , sesizează consiliul cu privire la următoarele aspecte:

1. Petenții își desfășoară activitatea ca judecători delegați pentru executarea pedepselor privative de libertate la Penitenciarul de minori și tineri Craiova, respectiv Penitenciarul de maximă securitate Craiova, din data de 18.10.2006.
2. În conformitate cu Ordinul ministrului justiției nr. 1918/C/2007 au fost stabilite categoriile de sporuri ce se cuvin judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate. În situația petenților a fost stabilit quantumul sporurilor ce li se cuvin, respectiv 20%, compus din 10% în baza OMJ nr. 399/C/2007 și 10% în baza Normelor metodologice de aplicare a OG 64/2006.
3. Împotriva modalității de stabilire a sporurilor, petenții, au formulat contestație care a fost respinsă de către Ministerul Justiției prin Hotărârea Ministerului Justiției nr. 102511/2007 .

4. În opinia petenților, legea specială în baza căreia au fost detașați, OUG nr. 27/2006, stabilește atât atribuțiile judecătorului delegat cât și modalitatea efectivă.
5. Atitudinea discriminatorie a Ministerului Justiției s-a manifestat și în ceea ce privește data acordării sporurilor. Acestea au fost acordate nu „pe durata delegării” așa cum prevede legea ci de la o dată ulterioară.
6. Sporurile și cuantumurile acestora, ce li se cuvin sunt :
  - A. Pentru perioada 18.10.2006-30.12.2006:
    - a. 30% pentru efectuarea de lucrări în legătură cu activitatea penitenciarelor;
    - b. 10% pentru activitatea desfășurată în condiții vătămătoare;
    - c. 30% pentru desfășurarea activității în condiții de pericol deosebit ori cu risc;
    - d. 25% pentru misiune permanentă;
  - B. Pentru perioada 01.01.2007- la zi:
    - a. 10% pentru activitatea desfășurată în condiții vătămătoare;
    - b. 30% pentru desfășurarea activității în condiții de pericol deosebit ori cu risc;
    - c. 25% pentru misiune permanentă;

În susținerea afirmațiilor lor petenții au anexat, în copie, actele ministerului criticate, contestația depusă, referate, corespondență.

B, Ministerul Justiției prin adresa nr.3477/28.02.2008, a precizat în punctul său de vedere:

1. Obiectul sesizării petenților privește stabilirea drepturilor salariale ale acestora.

2. Conform prevederilor art. 36 din OUG nr. 27/2006 „personalul salariat potrivit prevederilor prezentei ordonanțe, nemulțumit de modul de stabilire a drepturilor salariale, poate face contestație, în termen de 15 zile de la data comunicării, la organele de conducere al Ministerului Justiției, Consiliul Superior al magistraturii, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și ale Direcției naționale Anticorupție, după caz, la Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție” Hotărârile instituțiilor enumerate pot fi atacate în instanță, iar hotărârile pronunțate de instanțe sunt irevocabile.

3. Fiind în situația expresă de control judecătoresc al actelor administrative, pe care Constituția îl garantează, prevederile art. 20 din Og nr. 137/2000 nu este incident, deoarece, respectivul act normativ, nu dă în cădere Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării atribuția de a constata încălcarea principiului egalității în fața legii prin examinarea și cenzurarea soluțiilor cuprinse în acte.

4. petenții sau adresat Tribunalului Dolj solicitând obligarea ministerului la plata sumelor la care fac referire în memoriu, iar tribunalul și-a declinat competența în favoarea Curții de Apel București.

5. Acordarea sporului de 30% pentru desfășurarea activității în condiții de pericol deosebit ori cu risc sa făcut cu repectarea prevederilor art. 21 din OG nr. 26/2006 care precizează că respectivul spor precum și cuantumul său se stabilește prin ordin al ministrului justiției. Stabilire cuantumului sporului, altul decât cel maxim prevăzut pentru funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, nu este de natură a crea o situație discriminatorie.

6. Sporul de 25% pentru misiune permanentă, ce se acordă pentru funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, nu este aplicabil și judecătorilor delegați. Acest spor este în strânsă relație cu statutul special al funcționarilor publici din Administrația Națională a Penitenciarelor.

V. În drept.

Având în vedere:

1. prevederile art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului potrivit căruia: „*Toți oamenii sunt egali în fața legii și au dreptul fără deosebire la o protecție egală a legii. Toți oamenii au dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar încălca prezenta Declarație și împotriva oricărei provocări la o astfel de discriminare.*”

2. art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, forma republicată, constituie discriminare “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”,

art. 6 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, discriminarea unei persoane pentru motivul ca aparține unei anumite rase, naționalități, etniei, religii, categoriei sociale sau unei categorii defavorizate, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia, într-un raport de munca și protecție socială, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, manifestată în următoarele domenii:

c) acordarea altor drepturi sociale decât cele reprezentând salariul;(...

Constituția României, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere naștere sau orice altă situație”.

Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 7 potrivit căruia: „*Toți oamenii sunt egali în fața legii și au dreptul fără deosebire la o protecție egală a legii. Toți oamenii au dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar încălca prezenta Declarație și împotriva oricărei provocări la o astfel de discriminare.*”

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„1. Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.

2. Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică pe baza oricăruia dintre motivele menționate în paragraful 1.”

În România, stat de drept, democratic și social, demnitatea omului, drepturile și libertățile omului reprezintă valori supreme și sunt garantate de lege. Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și

discriminării sunt garantate, în special în exercitarea drepturilor economice, sociale și culturale (dreptul la muncă).

Pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, aceasta, trebuie să îndeplinească, cumulativ, mai multe condiții :

1. Existența unui tratament diferențiat, manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile/identice).

Reglementarea juridică a atribuțiilor și a salarizării funcționarilor publici cu statut special din structura administrației penitenciarelor, precum și a magistraților ca judecători delegați pentru executarea pedepselor privative de libertate, reprezintă expresia aptitudinii legiuitorului de a reglementa situația drepturilor salariale ale acestora.

Aceeași aptitudine este recunoscută legiuitorului și în ceea ce privește nivelul și modalitatea de salarizare a celorlalte categorii socio profesionale din cadrul societății românești.

Deosebirea, sub aspectul definiției discriminării, în cauza de față, nu are caracter discriminator, aceasta fiind rezultatul comensurării atribuțiilor specifice statutului profesional din care fac parte atât petenții cit și celelalte categorii din domeniu.

2. Existența unui criteriu de discriminare, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

În cauza dedusă soluționării, situația juridică a magistraților ca judecători delegați pentru executarea pedepselor privative de libertate, fiind reglementată distinct față de celelalte categorii de personal, nu constituie, ea în sine, un criteriu care să aibe caracter discriminator.

3. Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare;

Diferența de salarizare, dintre funcționarii publici cu statut special și celelalte categorii de personal, în raport de magistrații delegați pentru executarea pedepselor privative de libertate, nu are caracter arbitrar, fiind determinată pe baza unor criterii obiective, care nu au caracter discriminator. Din acest punct de vedere existența unor diferențieri în ceea ce privește nivelul diferit al salarizării funcționarilor publici cu statut special, față de celelalte categorii de personal, în cazul de față magistrații delegați pentru executarea pedepselor privative de libertate, reprezintă expresia manifestării necesității metodelor de atingere a scopului legitim al administrației penitenciarelor precum și acela de participare la înlăptuirea justiției.

Neinclusiunea magistraților delegați pentru executarea pedepselor privative de libertate în cadrul personalului beneficiar al tuturor sporurilor și al cuantumurilor acestora, nu poate fi apreciată ca fiind o excludere a acestora, excludere cu caracter discriminator.

4. Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

Principiul egalității în drepturi presupune identitate de soluții numai pentru identitate de situații. În speță situația salarială a magistraților delegați pentru executarea pedepselor privative de libertate nu este și nu poate fi

identică cu situația salarială a funcționarilor publici cu statut special sau a personalului contractual. Diferențierea rezultă din însăși atribuțiile specifice categoriilor respective. Existența nivelului diferit de salarizare , sau a acesului la anumite sporuri, recompense sau stimulente , între funcționarii publici/personalul contractual și magistrați nu este de natură să aducă atingere folosinței sau exercitării dreptului la un salariu egal pentru muncă egală.

Colegiul director constată că:

Salarizarea diferită a funcționarilor publici cu statut special în raport cu magistrații delegați pentru executarea pedepselor privative de libertate, nu au caracter discriminator .

Diferențierea dintre funcționarii publici cu statut special în raport cu magistrații delegați pentru executarea pedepselor privative de libertate, în ceea ce privește nivelul sporurilor acordate, este justificată obiectiv, de modul diferit de implicare în înfăptuirea administrației penitenciarelor și la respectarea drepturilor persoanelor deținute .

În speță nu există un criteriu pe baza căruia să fi fost realizată discriminarea.

Ținând cont de motivele expuse mai sus, Colegiul Director constată că nu se întrunesc cumulativ elementele constitutive prevăzute de art. 2 alin.4 din O.G. nr.137/2000, pentru a ne afla în fața unei situații discriminatorii.

Având în vedere considerentele reținute de Colegiul Director, în temeiul art. 20 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Modalitatea stabilirii sporurilor și a cuantumurilor acestora în cazul petenților, nu are caracter discriminator conform O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.
2. Clasarea dosarului.
3. Prezenta hotărâre se va comunica în termen legal părților.

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal, potrivit Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

COMȘA CORNIA NICOLETA

DEZIDERIU GERGELY

HALLER ISTVAN

IONIȚĂ GHEORGHE

TRUINEA ROXANA PAULA

Data redactării 25. 05. 2008

